

HEI HÅ – nå er det jul igjen !

Medio desember 2004

- og de av dere som i månedsvis har fryktet et nytt 12-siders julebrev fra undertegnede, kan – som dere ser – ta det helt med ro... Dere andre, får smøre dere med en smule tålmodighet; det er bare 12 måneder til neste mammut-reise-skildring. Av de mange henvendelser jeg har fått er det tydelig at det også til høsten blir mange som ikke nøyer seg med mine skildrerier, men som vil bli med på ferden og oppleve Bolivia med egne øyne. Velkommen skal dere være

Det blir som vanlig avreise i begynnelsen av oktober, og retur i slutten av november – reiserute og tidsskjema (samt tiggerbrev) kommer i rundskrivet til våren, så nå kan de av dere som har lyst og anledning begynne å planlegge og fintenke rundt julebordet.

For Boliviafamilien må 2004 karakteriseres som et jubel-år (ikke jubileums-år; det er først i 2006 at vi fyller 25) – men det har vært storartet på alle bauger og kanter. Nye faddere har meldt seg, spesielt de siste par månedene – og vi har fått gjort store arbeider som egentlig ikke hører inn under den ordinære faddervirksomhet.

Jeg tenker da først og fremst på de tre store bygge- og renovasjonsprosjektene som vi har fullført i Lacaya, Yaurichambi og El Tejar. Og snart er også den nye idrettsarenaen i Corquemaya fullført – med fotball-, basket- og volleyball-bane til små indianerroller som aldri har sett maken!

Til å finansiere disse prosjektene har vi fått drahjelp av så mange; fagforeninger, olje- og eiendomsselskap, privatpersoner osv. – ingen nevnt, og ingen glemt – alle har fått eller får rapporter med fotografier og takksigelser for donasjonene. Hvis jeg allikevel skal driste meg til å nevne noen spesielt – så må det bli Teinå skole, Bamsebu barnehage og Grete's venner, som har sørget for at alle barna som bor sammen med mødrene i kvinnefengslet får individuelle julegaver. Og jeg kunne ha fortsatt å nevne Lindøyfestivalen, Lions Clubs, Song og Spelkorlaget av 8. mars & Søn, Frelsesarmeen i Stavanger, Karl i Egersund, Audhild i Stavanger, Solfrid i Horten, Anne Margrethe i Minnesund og mange, mange flere som hver på sin måte har bidratt til å gjøre tilværelsen litt mer levelig for barna våre. Men det gjør jeg altså ikke...

Apropos kvinnefengslet – jeg har fremdeles et par dusin DVD'er igjen fra fjorårets visitt dersom du nå skulle få en DVD-maskin til jul (de er priset til kr. 200,- pr.stk.) . Forøvrig skal den samme fotografen til sommeren lage en reportasje for NRK fra dette fengselet.

Et par praktiske småting: Siden jeg nå har blitt Sandnes-bu, og det er 5 mil tur-retur Tananger - har jeg redusert bruken av postboksadressen, og ber dere benytte min hjemmeadresse (Sandvikbakken 42/506, 4329 Sandnes), så slipper jeg så mange turer og timer på glatt føre. Jeg nøyer meg nå med en tur i uka – så dermed blir boks-posten kanskje liggende noen dager.

Jeg har fått et par henvendelser ang. skattefradrag for bidrag til Boliviafamilien, og i den anledning har jeg vært i kontakt med bl.a. fylkesskattekontoret. For å få dette til er det en del kriterier som vi pr.idag ikke fyller; bl.a. skal organisasjonen være registrert i Brønnøysund, den må motta offentlig støtte, alle som krever fradrag må sende meg personnummer osv.etc. Fra Brønnøysund avventer jeg mer informasjon om disse spørsmålene, så dere skal få flere opplysninger om dette ved neste korsvei.

Som nevnt i sommerbrevet - og i vedlagte julebrev fra Siw – har vi et "lite prosjekt" på gang for henne. Nemlig et lite, privat pikehjem – som under merkelappen "2/4 TANKEN – Casa

Siw Broman” smått om senn er ved å gå i oppfyllelse. Skjønt smått om senn – egentlig har det gått over stakk og stein – og ikke minst pga årets nye rekord fra Forus videregående skole, står det nå rundt 200.000,- kroner på byggekontoen!

Her hadde jeg tenkt å legge inn et lite kapittel om ”Rykter og Rabalder”, - men velger, i denne søte juletid, å spare dere for uvørne utbrudd av rettferdig harme – og inviterer heller til litt moden ettertanke med vedlagte visdomsord av André Bjerke. Men siste ord er ikke sagt...

Som dere kanskje husker fra det forrige julebrevet, ble vi utsatt for en del ubehageligheter under fjorårets rundreise i Bolivia. Det var streik og blokader, bomber og granater og stort mannefall – og det hele endte med at den korrupte presidenten tok med seg noen millioner og i nattens mulm og mørke stakk han av til Florida. Og der er han jo i godt selskap.....

En av hovedgrunnene til opptøyene, var at innbyggerne forlangte folkeavstemming over hvordan de store og nyoppdagede gassressursene skal forvaltes. De var – med god grunn, redde for at multinasjonale selskaper og korrupte politikere nok engang skulle stikke av med profitten og utbyttet fra landets rikdommer.

Primus motor i foreningen ”Bruk Tanken” – Hans Olav Meland – som var med på turen, er en person som har engasjert seg sterkt i ressursforvaltning på nasjonalt plan; så dette var jo snadder for ham. Med sedvanlig iver og pågangsmot formelig spratt tankeballene i luften rundt ham. Allerede da var det bestemt at Maria Daza – som studerer journalistikk (sponset av Gunnarshaug Trykkeri!) skulle bli med Siw til Norge på sommerbesøk. Nå ”beordret” Hans Olav henne til å opprette kontakter med presse og oljerelaterte myndigheter. Det samme ble **Profesora**(!) Doris Ramos (Dolly Halvparten – den lille blomsterpiken min..) som nå beveger seg høyt oppe i kadrene i Bolivias nest største parti. Times they are a'changing... Og jeg skal hilse og si at jentene gjorde jobben:

Da Hans Olav i sommer presenterte Maria for ledelsen i PETRAD – Oljedirektoratets internasjonale program for petroleumsforvaltning og administrasjon – var de overveldende begeistret for det medbrakte materialet, og kontakter ble knyttet, også med STATOIL, som ble positivt overrasket og interessert i denne intelligente representanten fra framtidens Bolivia. Noe senere på høsten var en av toppene i det bolivianske petroleumsdepartementet på seminar ved PETRAD, og det ble da avtalt et møte på høyeste plan i La Paz imellom PETRAD og de bolivianske myndigheter. Men for en gangs skyld viste ikke bolivianerne den berømte mañana-holdningen! Før vi riktig fikk summet oss, var møtedatoen fastsatt til den 10. november – og dermed var det PETRAD som ikke fikk tid nok på seg til å ordne med de nødvendige formaliteter her på berget. Men OK, - det planlegges nytt møte på nyåret.

Hvorfor alt dette olje/gass-relaterte pratet i et forholdsvis kort fadder-jule-brev? To grunner: Først og fremst bunner det i et genuint håp om å gjøre noe som virkelig monner for folk flest i dette utarmede landet, som har blitt plyndret for ufattelige rikdommer de siste 450 årene. Dernest – når det regner på presten, så drypper det kanskje litt på klokkeren (Boliviafamilien)!

Vi stiller selvfølgelig ikke vårt lys under en skjepp, og vil jobbe hardt for å vekke de slumrende bolivianske myndigheter til sosialt ansvar – også med hensyn til Boliviafamilien. Foreløpig har Hans Olav og jeg fått invitasjon fra landshøvdingen – som ser fram til et møte i hans residens ved neste besøk - . No vert det spanande !!

Erfaringsmessig kommer det sigende en del nye faddere i etterkant av juleribba - , men nå har min kjære Cristina spandert juleferie på oss blant bølgebrus og palmesus, så jeg er ikke tilbake blant dei gamle fjell før den 12.1.